

1256 REIAL DECRET 56/2005, de 21 de gener, pel qual es regulen els estudis universitaris oficials de postgrau. («BOE» 21, de 25-1-2005.)

La contribució del sistema universitari espanyol a la conformació dels espais europeus d'educació superior i d'investigació i la seva plena integració en aquests constitueix un dels principals elements, a la societat del coneixement, per a la consecució de l'objectiu traçat en les cimeres de Lisboa i Barcelona per aconseguir que els sistemes educatius europeus es converteixin en una referència de qualitat mundial per a l'any 2010.

Aquesta integració comporta una profunda transformació de tots els aspectes referents a l'estructura universitària espanyola, a la vegada que suposa una fita d'importància històrica tant en la seva pròpia gènesi com en la seva concepció metodològica i en els seus objectius, que transcendeix els propòsits inspiradors en cada moment de les successives reformes produïdes en el sistema universitari espanyol al llarg del temps i ofereix una oportunitat de renovació.

Iniciada ja una reforma tan essencial mitjançant la promulgació del Reial decret 55/2005, de 21 de gener, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments universitaris i es regulen els estudis universitaris de grau, també s'ha d'emprendre la regulació dels estudis de postgrau, comprensius dels ensenyaments de segon i tercer cicles, conduents a l'obtenció dels corresponents títols oficials de màster i doctor.

La comunicació de la Conferència de Berlín, subscripta pels ministres europeus responsables de l'educació superior el dia 19 de setembre de 2003, ha reafirmat la importància de tot aquest procés convergent. S'hi destaca la importància dels estudis europeus de postgrau com un dels principals elements per reforçar l'atractiu de l'educació superior europea en el context internacional.

Aquest Reial decret té com a objecte oferir el marc jurídic que faci possible a les universitats espanyoles estructurar, amb flexibilitat i autonomia, els seus ensenyaments de postgrau de caràcter oficial, per aconseguir harmonitzar-los amb els que s'estableixin en l'àmbit no només europeu, sinó mundial. S'introdueix, en conseqüència, en el sistema universitari espanyol, juntament amb el títol de doctor, de llarga tradició en la nostra estructura educativa, el títol oficial de màster i es regulen els estudis conduents a l'obtenció de tots dos.

La diversitat de les universitats espanyoles i, dins d'aquestes, dels diferents àmbits de coneixement aconsellen dotar els estudis de postgrau de la màxima flexibilitat perquè, en l'àmbit de la seva autonomia, les universitats defineixin i desenvolupin les seves estratègies i l'organització de la formació especialitzada i investigadora. Per això, la responsabilitat d'organitzar aquests programes correspon a les universitats, que determinaran tant la composició i normes de funcionament de la comissió d'estudis de postgrau com els centres universitaris encarregats del seu desenvolupament.

S'estableixen, així mateix, els procediments que garanteixen que l'oferta d'aquests ensenyaments i títols oficials respongui a criteris de qualitat i a una planificació adequada que atengui els requeriments científics i professionals de la societat.

Aquesta nova regulació dels estudis de postgrau, com que no imposa directrius generals pròpies sobre els continguts formatius dels seus ensenyaments, promou la seva flexibilitat i possibilitat d'adequació als canvis que siguin necessaris, això sense perjudici de l'establiment, en aquest Reial decret, de les corresponents directrius generals comunes que garanteixin els requisits mínims que han de complir en la seva estructura i organització acadèmica. Amb això, s'afavoreix la col·laboració entre departaments d'una mateixa universitat i entre universi-

tats, espanyoles i estrangeres, perquè puguin organitzar conjuntament programes de postgrau conduents a l'obtenció d'un mateix títol o d'una múltiple titulació oficial de màster o de doctor.

Tota aquesta nova concepció que subjau en el conjunt normatiu format per aquest i el Reial decret esmentat 55/2005, de 21 de gener, suposa l'aprofundiment en l'autonomia universitària, cosa que al seu torn implica un repte per a la universitat espanyola que adquireix un notable protagonisme no només com a motor principal de l'establiment dels nous plans d'estudis, sinó com a responsable de l'organització dels programes de postgrau, en els quals només de forma excepcional el Govern estableix directrius generals pròpies.

Aquest Reial decret respon a la reserva competencial a favor de l'Estat que conté l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola, i es dicta en ús de l'autorització atorgada al Govern per l'article 88.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i per a la seva elaboració el Consell de Coordinació Universitària ha emès un informe.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 de gener de 2005,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular els aspectes bàsics de l'ordenació dels estudis oficials de postgrau, comprensius del segon i tercer cicles del sistema espanyol d'educació universitària, de conformitat amb les línies generals emanades de l'Espai Europeu d'Educació Superior i de conformitat amb el que preveu l'article 88.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

Article 2. *Programes oficials de postgrau.*

Els estudis oficials de postgrau tenen com a finalitat l'especialització de l'estudiant en la seva formació acadèmica, professional o investigadora i s'articulen en programes integrats pels ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols de màster o doctor.

Article 3. *Accés als estudis oficials de postgrau.*

1. Sense perjudici de les condicions específiques que conté l'article 10.3 respecte del doctorat, per a l'accés als estudis oficials de postgrau cal estar en possessió del títol de grau o un altre expressament declarat equivalent. Excepcionalment, i amb la sol·licitud prèvia individual i raonada de l'interessat, les universitats, mitjançant una resolució rectora, amb l'informe previ vinculant del Consell de Direcció, poden admetre els estudiants que, sense estar en possessió del títol corresponent, acreditin haver superat almenys 180 crèdits corresponents als ensenyaments de primer cicle, sempre que entre aquests estigui compresa la totalitat dels continguts formatius comuns d'un títol de grau.

2. Els estudiants que estiguin en possessió d'un títol d'educació superior estranger i pretenguin cursar a Espanya estudis de postgrau poden accedir-hi amb l'homologació prèvia d'aquell al títol espanyol que habiliti per a l'esmentat accés, de conformitat amb el procediment que preveu la normativa vigent sobre això.

No obstant això, les universitats poden admetre títols d'acord amb sistemes educatius estrangers sense necessitat de l'homologació dels seus títols, amb la comprovació prèvia que aquells acrediten un nivell de formació equivalent als corresponents títols espanyols de grau i que faculden el país expedidor del títol per a l'accés a estudis de postgrau. Aquesta admissió no implica, en cap cas, l'homologació del títol estranger que estigui en possessió l'interessat, ni el seu reconeixement a altres efectes que el de cursar els estudis de postgrau. Una vegada superats els ensenyaments de postgrau corresponents, els títols de màster o de doctor obtinguts tenen plena validesa oficial.

3. Els estudiants poden accedir a qualsevol programa oficial de postgrau relacionat o no científicament amb el seu currículum universitari, i en qualsevol universitat, amb l'admissió prèvia efectuada per l'òrgan responsable de l'indicat programa, d'acord amb els requisits d'admissió específics i criteris de valoració de mèrits que, si s'escau, estableixi la universitat.

Article 4. *Elaboració de programes de postgrau.*

1. Els programes de postgrau s'elaboren i organitzen en la forma que estableixi cada universitat, d'acord amb els criteris i requisits acadèmics que conté aquest Reial decret.

2. Amb aquesta finalitat, els esmentats programes són proposats, a iniciativa de l'òrgan responsable del seu desenvolupament, per una comissió d'estudis de postgrau designada per la universitat. Aquests programes han de ser aprovats pel Consell de Govern de la universitat.

3. En una mateixa universitat no es poden aprovar dos o més programes oficials de postgrau els objectius i continguts dels quals coincideixin substancialment.

Article 5. *Aprovació de programes de postgrau.*

1. La implantació dels programes oficials de postgrau requereix els informes previs favorables de la comunitat autònoma corresponent i del Consell de Coordinació Universitària.

2. A fi d'evacuar aquest informe, abans del 15 de febrer de cada any, les universitats han d'enviar al Consell de Coordinació Universitària la relació dels programes de postgrau de nova implantació per al curs acadèmic següent.

3. Una vegada emès l'informe favorable de l'òrgan consultiu esmentat, el ministre d'Educació i Ciència ha d'aprovar la relació dels programes de postgrau de nova implantació els ensenyaments dels quals tinguin caràcter oficial i condueixen a l'obtenció del títol corresponent. Aquesta relació es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 6. *Avaluació dels programes de postgrau.*

1. Una vegada implantats, els programes oficials de postgrau conduents a l'obtenció dels títols de màster o doctor els ha d'avaluar l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les mateixes universitats.

2. El Ministeri d'Educació i Ciència, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de publicar els criteris, indicadors i estàndards de qualitat requerits per a l'acreditació dels estudis respectius.

3. L'informe d'avaluació sobre la qualitat dels esmentats ensenyaments s'ha de remetre a la universitat, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent, al Consell de Coordinació Universitària i al Ministeri d'Educació i Ciència que actua segons el que disposa la normativa vigent.

Article 7. *Programes interdepartamentals i interuniversitaris.*

1. Els programes oficials de postgrau interdepartamentals s'han d'organitzar d'acord amb els requisits generals que estableix aquest Reial decret i amb el procediment que estableixen les universitats.

2. Els programes oficials de postgrau conjunts que, si s'escau, estableixen les universitats s'han d'ajustar als requisits i criteris que conté aquest Reial decret.

3. El conveni que a aquest efecte se subscriuïu ha d'especificar quina de les universitats participants en el programa de postgrau és responsable de la tramitació dels expedients dels estudiants, així com de l'expedició i el registre d'un únic títol conjunt oficial de postgrau, o bé si cada universitat ha d'expedir el títol corresponent, amb subjecció als requisits que estableixen l'ordre del Ministeri d'Educació i Ciència a què es refereix l'article 3.1 del Reial decret 55/2005, de 21 de gener, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments universitaris i es regulen els estudis universitaris oficials de grau.

4. Les universitats poden subscriure convenis amb universitats estrangeres per al desenvolupament de programes oficials de postgrau conjunts. L'elaboració, els requisits i l'aprovació del programa s'ha d'ajustar al que estableix aquest Reial decret. El Ministeri d'Educació i Ciència regula les particularitats que siguin aplicables a aquest supòsit.

CAPÍTOL II

Regulació dels estudis universitaris de segon cicle conduents a l'obtenció del títol de màster

Article 8. *Estructura.*

1. Els estudis universitaris de segon cicle conduents a l'obtenció del títol oficial de màster han de tenir una extensió mínima de 60 crèdits i màxima de 120, i han d'estar dedicats a la formació avançada, de caràcter especialitzat o multidisciplinari, adreçada a una especialització acadèmica o professional o bé a promoure la iniciació en tasques investigadores.

2. Els estudis oficials de màster poden incorporar especialitats en la programació dels seus ensenyaments que es corresponguin amb el seu àmbit científic, humanístic, tecnològic o professional.

3. El Govern pot establir directrius generals pròpies i requisits especials d'accés en els estudis conduents al títol oficial de màster, en els casos en què, segons la normativa vigent, aquest títol habiliti per a l'accés a activitats professionals regulades.

Article 9. *Organització.*

1. La universitat, a proposta de l'òrgan responsable del desenvolupament de cada programa, ha d'assignar un nombre determinat de crèdits a cadascuna de les matèries i activitats formatives del programa.

2. L'òrgan responsable del desenvolupament del programa ha de fixar el nombre mínim de crèdits, així com les matèries del programa que ha de cursar cada estudiant, en funció de la formació prèvia acreditada per aquest. En tot cas, per a l'obtenció del títol de màster cal cursar, dins del programa, un mínim de 60 crèdits.

3. La universitat, a proposta de l'òrgan responsable del desenvolupament del programa, pot autoritzar la col·laboració de professionals o investigadors que no siguin professors universitaris, sota la supervisió d'un o diversos dels professors del programa. Així mateix, pot establir acords de col·laboració amb altres institucions o organismes públics i privats, així com amb empreses o indústries. Totes aquestes col·laboracions han de comptar amb l'autorització prèvia de la universitat, a proposta de l'òrgan responsable del desplegament del programa.

CAPÍTOL III

Regulació dels estudis oficials de doctorat**Article 10. Organització i admissió.**

1. El tercer cicle dels estudis universitaris té com a finalitat la formació avançada del doctorand en les tècniques d'investigació. Aquesta formació es pot articular mitjançant l'organització de cursos, seminaris o altres activitats adreçades a la formació investigadora i inclou l'elaboració i la presentació de la tesi doctoral corresponent, consistent en un treball original d'investigació. La superació del cicle dóna dret a l'obtenció del títol de doctor, que representa el nivell més elevat en l'educació superior, acredita el rang acadèmic més alt i faculta per a la docència i a la investigació, d'acord amb la legislació vigent.

2. Les universitats, en els seus programes oficials de postgrau, han d'establir les línies d'investigació de cadascun d'aquests, la relació de professors i investigadors encarregats de la direcció de tesis doctorals, el nombre màxim d'estudiants, els criteris d'admissió i selecció i, si s'escau, la programació i els requisits de formació metodològica o científica.

3. L'estudiant, una vegada obtingut un mínim de 60 crèdits en programes oficials de postgrau o quan estigui en possessió del títol oficial de màster, pot sol·licitar la seva admissió en el doctorat, sempre que hagi completat un mínim de 300 crèdits en el conjunt dels seus estudis universitaris de grau i postgrau.

4. L'admissió dels estudiants en el doctorat s'ha de dur a terme d'acord amb el procediment i els criteris de selecció que estableix la universitat.

5. Una vegada admès, l'estudiant ha de formalitzar la seva matrícula com a estudiant de doctorat. Aquesta inscripció li atorga el dret a la tutela acadèmica, a la utilització dels recursos necessaris per al desenvolupament del seu treball i a tots els drets de participació corresponents als estudiants de programes oficials de postgrau.

Article 11. Elaboració i autorització de defensa de la tesi doctoral.

1. Per a l'elaboració de la tesi doctoral, l'òrgan responsable del programa de postgrau ha d'assignar al doctorand un director de tesis, que ha de ser un doctor amb experiència investigadora acreditada. La tesi pot ser codirigida per un altre o altres doctors.

2. La tesi doctoral ha de consistir en un treball original d'investigació relacionat amb els camps científic, tècnic, humanístic o artístic del programa de postgrau. La universitat ha d'establir els procediments per garantir, amb anterioritat a la seva presentació formal, la qualitat de les tesis doctorals.

3. Una vegada finalitzada la realització de la tesi doctoral, el doctorand, amb l'informe favorable previ del director de la tesi, ha d'efectuar-ne el dipòsit en les condicions que determini la universitat.

4. Els doctors poden remetre les observacions que considerin oportunes sobre el contingut de la tesi a la comissió que estableixi la universitat. Així mateix, l'òrgan responsable del programa de postgrau ha de remetre la tesi doctoral, juntament amb tota la documentació que el procés d'avaluació de la tesi ha generat, a la comissió per a la seva tramitació. Aquesta documentació ha d'anar acompanyada d'una proposta d'experts en la matèria que puguin formar part del tribunal encarregat de jutjar-la.

5. La comissió, atesa la documentació rebuda, ha de procedir a autoritzar o no la defensa de la tesi. En els supòsits de no-autorització de la defensa de la tesi, la comissió ha de comunicar per escrit al doctorand, al director de tesi i a l'òrgan responsable del programa de postgrau les raons de la seva decisió.

Article 12. Tribunal d'avaluació de la tesi.

1. Autoritzada la defensa de la tesi doctoral, la comissió ha de nomenar un tribunal compost per cinc membres titulars i dos suplents, tots amb el grau de doctor i amb experiència investigadora acreditada.

2. D'aquest tribunal només poden formar part dos membres del mateix òrgan responsable del programa oficial de postgrau, ni més de tres membres de la mateixa universitat. El director de la tesi no pot formar part del tribunal, llevat de casos de tesis presentades en el marc d'acords bilaterals de cotutela amb universitats estrangeres que així ho tinguin previst.

3. La comissió ha de designar, entre els membres del tribunal, un president i un secretari. La universitat ha de determinar els requisits necessaris per poder ser designat president d'un tribunal. En cas de renúncia per causa justificada d'un membre titular del tribunal, el president ha de procedir a substituir-lo pel suplent corresponent.

4. L'òrgan responsable del programa de postgrau ha de remetre als membres del tribunal un exemplar de la tesi doctoral.

Article 13. Defensa i avaluació de la tesi doctoral.

1. L'acte de defensa de la tesi l'ha de convocar el president i l'ha de comunicar el secretari a la comissió amb una antelació mínima de 15 dies naturals a la seva celebració. Té lloc en sessió pública i consisteix en l'exposició pel doctorand de la tasca realitzada, la metodologia, el contingut i les conclusions, amb una menció especial a les seves aportacions originals.

2. Els membres del tribunal formulen al doctorand totes les qüestions que considerin oportunes. Els doctors presents a l'acte públic poden formular qüestions en el moment i forma que assenyali el president del tribunal.

3. Finalitzada la defensa i discussió de les tesis, cada membre del tribunal n'ha de formular per escrit una valoració.

4. El tribunal ha d'emetre la qualificació global que finalment concedeix a la tesi d'acord amb l'escala següent: «no apte», «aprovat», «notable» i «excel·lent».

El tribunal pot atorgar la menció de «cum laude» si la qualificació global és d'excel·lent i s'emet, en aquest sentit, el vot favorable de, com a mínim, quatre dels seus membres.

5. El ministre d'Educació i Ciència i les universitats poden establir normes per atorgar mencions honorífiques o premis a les tesis doctorals que ho mereixin pel seu alt nivell de qualitat, els quals poden ser reflectits en el certificat acadèmic corresponent.

6. Una vegada aprovada la tesi doctoral, la universitat s'ha d'ocupar de l'arxiu i ha de remetre al Ministeri d'Educació i Ciència i al Consell de Coordinació Universitària la corresponent fitxa de tesis que s'estableixi per reglament.

Article 14. Menció europea en el títol de doctor.

1. Es pot incloure en l'anvers del títol de doctor la menció «Doctor europeus», sempre que concorrin les circumstàncies següents:

a) Que durant l'etapa de formació en el programa oficial de postgrau, el doctorand hagi realitzat una estada mínima de tres mesos fora d'Espanya en una institució d'ensenyament superior d'un altre Estat europeu per cursar estudis o realitzar treballs d'investigació que li hagin estat reconeguts per l'òrgan responsable de l'esmentat programa.

b) Que una part de la tesi doctoral, almenys el resum i les conclusions, s'hagi redactat i presentat en una de les llengües oficials de la Unió Europea diferent d'alguna de les llengües oficials a Espanya.

c) Que la tesi hagi estat informada per un mínim de dos experts pertanyents a alguna institució d'educació superior o institut d'investigació d'un Estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya.

d) Que, almenys, un expert pertanyent a alguna institució d'educació superior o institut d'investigació d'un Estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya, amb el grau de doctor, i diferent dels esmentats en el paràgraf anterior, hagi format part del tribunal avaluador de la tesi.

2. La defensa de la tesi ha de ser efectuada en la mateixa universitat espanyola en què el doctorand estigui inscrit.

Disposició addicional primera. Aplicació del Reial decret 55/2005, de 21 de gener, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments universitaris i es regulen els estudis universitaris oficials de grau.

Són aplicables als estudis universitaris oficials de postgrau les disposicions que contenen els capítols I i II del Reial decret 55/2005, de 21 de gener, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments universitaris i es regulen els estudis universitaris oficials de grau.

Disposició addicional segona. Reconeixement de les activitats docents i investigadores.

En el conjunt de les activitats docents i investigadores individuals dels professors universitaris, la docència, la direcció de programes oficials de postgrau i la direcció de tesis doctorals tenen el mateix tipus de reconeixement acadèmic que l'atorgat a les activitats dutes a terme en els estudis de grau.

Disposició addicional tercera. Desenvolupament temporal de la implantació.

El desenvolupament temporal de la implantació dels nous plans d'estudis s'ha de fer en funció de les disponibilitats econòmiques de les institucions responsables de l'ensenyament universitari.

Disposició addicional quarta. Universitats privades.

Aquest Reial decret és aplicable a les universitats privades sense perjudici del que disposen els articles 6 i 12 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, en relació amb les seves normes d'organització i funcionament.

Disposició addicional cinquena. Universitats de l'Església catòlica.

Els estudis oficials de postgrau i l'obtenció i expedició dels títols oficials de màster i de doctor que preveu aquest Reial decret s'ajusten en les universitats de l'Església catòlica al que disposen els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

El ple reconeixement d'efectes civils que preveuen els acords esmentats per als estudis i ensenyaments de postgrau requereix l'aplicació del que disposa la normativa vigent sobre avaluació de la qualitat i acreditació dels ensenyaments oficials.

Disposició addicional sisena. Doctorat «honoris causa».

Les universitats poden nomenar doctor «honoris causa» les persones que, tenint en compte els seus mèrits acadèmics, científics o personals, siguin creditors d'aquesta consideració.

Disposició addicional setena. Universitat Internacional Menéndez Pelayo.

La Universitat Internacional Menéndez Pelayo, de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, així com el seu Estatut, aprovat pel Reial decret 331/2002, de 5 d'abril, organitza i desenvolupa programes oficials de postgrau que ha d'acreditar amb els corresponents títols de màster i de doctor, tots dos de caràcter oficial i amb validesa en tot el territori nacional, així com altres títols i diplomes de postgrau que aquella expedeixi. Amb aquesta finalitat, pot subscriure els convenis de col·laboració que corresponguin amb altres universitats o instituts universitaris d'investigació nacionals o estrangers.

Disposició addicional vuitena. Règims específics.

1. Els títols estrangers de doctor poden ser equivalents a efectes parcials o totals al corresponent espanyol quan així s'estableixi de manera expressa en acords o convenis internacionals de caràcter bilateral o multilateral en els quals l'Estat espanyol sigui part.

2. Els enginyers d'armament i construcció i els enginyers d'armes navals poden obtenir els títols oficials de màster i de doctor d'acord amb el que disposen el Decret 3058/1964, de 28 de setembre, i normes concordants. A aquests efectes, han de complir els requisits generals sobre estudis de postgrau que estableix aquest Reial decret que siguin aplicables, i les condicions específiques que, sobre això, estableixi el Ministeri de Defensa.

Disposició addicional novena. Títols professionals en ciències de la salut.

No es poden establir programes de postgrau que coincideixin amb els continguts formatius i efectes professionals dels títols oficials d'especialista en ciències de la salut a què es refereix la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

Disposició transitòria primera. Estudiants que han iniciat els estudis de tercer cicle.

1. Als estudiants que, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, hagin iniciat els estudis de doctorat, se'ls apliquen les disposicions reguladores del doctorat i d'expedició del títol de doctor per les quals hagin iniciat aquests estudis. En tot cas, el règim relatiu a elaboració, tribunal, defensa i avaluació de la tesi doctoral, que preveuen els articles 11 a 13 d'aquest Reial decret, és aplicable als estudiants esmentats a partir dels sis mesos de la seva entrada en vigor.

2. No obstant això, els estudiants que hagin cursat estudis parcials de doctorat, en el marc del que disposa el Reial decret 778/1998, de 30 d'abril, o normes anteriors, poden accedir als programes oficials de postgrau i obtenir el títol de màster que preveu aquest Reial decret, sempre que hi siguin admesos, i poden sol·licitar a la universitat corresponent, a aquests efectes, el reconeixement dels crèdits corresponents a cursos i treballs d'iniciació a la investigació realitzats.

Disposició transitòria segona. Implantació dels programes de postgrau.

Amb la implantació progressiva dels programes de postgrau que preveu aquest Reial decret s'inicia l'extinció dels programes de doctorat que estiguin en vigor a la universitat de què es tracta dins del mateix àmbit de coneixement. En tot cas, els vigents programes de doctorat han de començar el seu procés d'extinció abans de l'1 d'octubre de 2007.

Disposició transitòria tercera. *Accés als programes de postgrau dels titulats d'acord amb anteriors sistemes d'educació universitària.*

Els posseïdors de títols universitaris oficials obtinguts d'acord amb anteriors sistemes d'educació universitària poden ser admesos als programes oficials de postgrau que preveu aquest Reial decret, sense perjudici del que puguin disposar a l'efecte els corresponents reials decrets pels quals s'estableixin els títols universitaris de postgrau als quals es refereix l'article 8.3.

Disposició transitòria quarta. *Títols oficials de postgrau obtinguts d'acord amb anteriors sistemes d'educació universitària.*

El que estableix aquest Reial decret no afecta els efectes acadèmics o professionals dels títols oficials de postgrau obtinguts amb anterioritat.

Disposició transitòria cinquena. *Diploma d'estudis superiors en Administració Pública.*

Continua en vigor l'Ordre de 23 de febrer de 1984, per la qual es reconeixen determinats efectes acadèmics de postgrau al diploma d'estudis superiors en Administració Pública, obtingut per funcionaris iberoamericans a l'Institut Nacional d'Administració Pública, mentre no es procedeixi a modificar-los mitjançant una ordre del ministre d'Educació i Ciència, amb l'informe previ del Ministeri d'Administracions Públiques.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 778/1998, de 30 d'abril, pel qual es regula el tercer cicle d'estudis universitaris, l'obtenció i l'expedició del títol de doctor i altres estudis de postgrau, sense perjudici de la seva aplicació als programes de doctorat iniciats amb anterioritat fins a la seva definitiva extinció, d'acord amb el que preveu aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola i en ús de l'autorització atorgada al Govern per l'article 88.2 i la disposició final tercera de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i és aplicable en tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Correspon al ministre d'Educació i Ciència i a les universitats dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de gener de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,
MARÍA JESÚS SAN SEGUNDO GÓMEZ DE CADIÑANOS

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

1361 REIAL DECRET 12/2005, de 14 de gener, pel qual es modifica el Reial decret 293/2003, de 7 de març, relatiu a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb aliments. («BOE» 23, de 27-1-2005.)

Els compostos epoxídics són recobriments plàstics utilitzats en la fabricació d'envasos i estris per als aliments, ja siguin de dimensions petites o grans. Aquests recobriments, si estan mal formulats o aplicats, poden ser font de contaminació tòxica, a causa de la migració de les substàncies químiques que els componen cap als productes alimentaris amb els quals entrin en contacte. Per a un millor control d'aquestes substàncies, el Reial decret 293/2003, de 7 de març, relatiu a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb aliments, que incorpora al nostre ordenament jurídic la Directiva 2002/16/CE de la Comissió, de 20 de febrer de 2002, disposa que la seva autorització es faci mitjançant llistes positives, és a dir, que només estan autoritzades les substàncies que especifica el Reial decret esmentat, que reben les nomenclatures abreujades de «BADGE», «BFDGE» i «NOGE», amb els límits controlats de migració que es determinen.

Així mateix, en l'esmentat Reial decret s'estableixen determinades normes aplicables a la utilització o la presència de 2,2-bis(4-hidroxifenil)propà bis(2,3-epoxipropil) èter («BADGE»), bis(-hidroxifenil)metà bis(2,3-epoxipropil) èters («BFDGE») i èters glicídics de novolac («NOGE») i alguns dels seus derivats en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb productes alimentaris, i es determina que la utilització o la presència de «BADGE» en la fabricació dels materials i objectes només pot prosseguir fins al 31 de desembre de 2004.

S'ha d'aclarir que el «BFDGE» i el «NOGE» són substàncies no autoritzades en l'àmbit nacional, per la qual cosa el límit de migració específica, així com altres limitacions que estableix el Reial decret 293/2003, de 7 de març, per al «BFDGE» i el «NOGE» es refereixen als materials i objectes procedents de països que ho tinguin autoritzat, per tal de poder controlar-ho, seguint les recomanacions del Comitè Científic de l'Alimentació Humana.

El Comitè Científic de l'Alimentació Humana va sol·licitar dades toxicològiques que li permetin avaluar el «BADGE» dins d'uns terminis determinats, així com noves dades toxicològiques que li permetin avaluar la possible carcinogenicitat dels derivats clorats inclosos en la restricció quantitativa aplicable a la migració del «BADGE» que preveu l'annex I del Reial decret 293/2003, de 7 de març.

Aquest Comitè, una vegada estudiades les dades aportades, en l'informe de 4 de desembre de 2002, conclou que, tenint en compte les dades toxicològiques disponibles i la baixa exposició dels consumidors europeus al «BADGE», es pot acceptar ampliar un any l'autorització provisional del «BADGE» en espera que es presentin les noves dades toxicològiques i siguin valuades per l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària.

D'altra banda, els requisits relatius al «BADGE», al «BFDGE» i al «NOGE» no són aplicables als materials i objectes coberts per productes de revestiment i adhesius que entrin en contacte amb productes alimentaris abans de l'entrada en vigor del Reial decret esmentat. Aquests materials i objectes es poden seguir comercialitzant sempre que hi aparegui la data d'envasament i compleixin els requisits que estableix la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol.